

Hiljaisuuden kysyntä kasvaa

Kahdeksan päivää vietettiin hiljaisuudessa Enonkoskella

Toista kahdeksan päivän pituista ignatiaanista retriittiä vietettiin Enonkosken luostariyhteisössä viime viikolla. Retriittiin osallistui kahdeksan ihmistä eripuolilta maatamme. Ohjaajina toimivat psykoterapeutti, perheneuvoja Seppo Laakso ja psykologi, psykoanalytikkokandidaatti Leea Kuusela.

Ignatiaaninen retriitti on kahdeksan päivän mittainen henkilökohtaisesti ohjattu jakso, jonka aikana osanottajat syventyvät hiljaisuudessa Raamatun teksteihin ja rukoilevat. Retriitin osanottajat asuvat yksin omassa huoneessaan, aterioivat hiljaisuuden vallitessa musiikkia kuunnellen. Heidät on vapautettu velvoitteesta keskustella ja olla sosiaalinen.

- Kerran päivässä osanottajilla on puolen tunnin mittainen henkilökohtainen tapaaminen ohjaajan kanssa. Jokainen sopii neljästä rukoustunnista, joiden aikana mietiskelee Raamatun tekstejä. Tapaamisessa voidaan jakaa hiljaisuudessa syntyneitä kokemuksia ja suuntautua retriittipolulla eteenpäin. Siitä voi lähteä viriämään jotain omaan elämään tai hengellisyyteen liittyvää, Leea Kuusela kertoo.

Vuosisatoja vanha perinne

Ignatiaaninen retriitti edustaa vuosisatoja vanhaa perinnettä. Sen juuret ovat 1500-luvulla.

- Suomessa ignatiaaninen retriitti on löydetty uudelleen. Kymmenkunta vuotta sitten Suomessa järjestettiin sellainen ensimmäisen kerran. 2000-luvulla niiden kysyntä on kasvanut ja ohjaajakoulutuksen tarve sen rinnalla. Ensimmäiset ohjaajat olivat englantilaisia. He kouluttivat kesällä 2004 ensimmäiset suomalaiset ignatiaanisat ohjaajat, Seppo Laakso selvittää.

Hiljaisuuden kysyntä kasvaa koko ajan. Suomalaisen hiljaisuuden liikkeen juuret ovat 1970-luvulla. Lyhyitä viikonlopun mittaisia retriittejä alettiin järjestää laajemmin 1980-luvulla, joten noin 30 vuoden aikana tuhannet ihmiset ovat osallistuneet jo näihin lyhyisiin, hiljaisuuden retriitteihin. Nykypäivän hiljaisuuden kenttä on moninainen; perusretriittien rinnalla on ignatiaanisten retriittien lisäksi muita, erilaisia teemaretriittejä, esimerkiksi aviopariretriittejä.

- Joukko on laajentunut koko ajan. Moni on löytänyt retriitin hengellisen elämän ja jaksamisen välineeksi. Hiljaisuudessa ihmisille on noussut kaipaus hengelliseen elämään syventymiseen ja halu saada viipyä kauemmin näiden asioiden äärellä, Seppo Laakso sanoo.

Kurssilaiset kypsässä iässä

- Kursseille hakeutuvista suurin osa on kypsässä iässä. He elävät elämän keskipäivää ja ovat tavalla tai toisella joutuneet pysäytetyiksi omassa elämässään. Monelle seurakuntaelämä on tuttua, mutta he kaipaavat jotain syvempää, mutta mukana on myös löyhästi kristillisyyteen suuntautuneita. Paljon on myös omaa jaksamistaan mietiviä seurakunnan työntekijöitä sekä hoito-, sosiaali- ja opetusalan ihmisiä, Leea Kuusela sanoo.

- En olisi nuorena uskonut, että joskus toimisin retriitin ohjaajana. Yli 20 vuotta sitten lähdin osanottajaksi ensimmäiseen retriittiin, väsyneenä moninaisesta elämän kuormasta, lepoa kaivaten. Löysin tahtomattani merkittävän polun pään, joka vuosien saatossa on kuljettanut minua hiljaisuuden virkistävään ja voimaannuttavaan maailmaan, joka kumpuaa vuosisataisesta kristillisestä perinteestä, Seppo Laakso kertoo omista kokemuksistaan.

Enonkosken luostariyhteisö edelläkävijä

Suomessa lyhyempiä henkilökohtaisesti ohjattuja retriittejä on tänä vuonna järjestetty jo toistakymmentä. Pidempiä kahdeksan päivän retriittejä eli ignatiaanisia retriittejä järjestetään kolme. Pidempi retriitti vaatii jo erityisajan - kesäloman, talviloman tai pääsiäisen - jotta siihen voisi osallistua.

- Ignatiaaninen retriitti on vahvasti ekumeenista toimintaa. Retriiteissä eri kirkkokunnat toimivat yhdessä. Espanjassa järjestettiin ensimmäistä kertaa iso ekumeeninen retriitti, johon osallistui neljäkymmentä ihmistä useista Euroopan maista ja Kanadasta, kertoo Leea Kuusela.

- Ignatiaanista retriittiä on järjestetty väkivallan ja sotien jalkoihin joutuneiden naisten keskuudessa. Se on koettu erittäin hoitavana ja eheyttävänä, Kuusela lisää.

Retriittiin osallistuvat ovat kokeneet, että heidän henkinen ja hengellinen hyvinvointinsa lisääntyy. Retriitti vastaa kaipaukseen saada viipyä pidempään hengellisten asioiden äärellä. Moni ajattelee, että paratiisin maistamisen jälkeen ei haluaisikaan enää palata hektiseen ja meluisaan arkeen.

Enonkosken luostariyhteisö on toiminut jo neljätoista vuotta. Perusretriittejä ja yksinkertaista luostarielämää yhteisö on tarjonnut sisar Virvan johdolla alusta asti. Ignatiaanisten retriittien järjestäjänä luostariyhteisö on edelläkävijä.

Raija Heikkilä